

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 30. maj 1958.*)

§ 1.

1. I lov nr. 290 af 31. marts 1949 om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme affattes § 4, 3. stk., således:

„3. Når det af kommunalrådets erklæring over sagen eller på anden måde fremgår, at der ved udstykning opstår forhold i strid med

- a) de i byggelovgivningen eller i en godkendt byplanvedtægt indeholdte bestemmelser om minimumsstørrelse for parceller og disses facadelængde, om bygningers beliggenhed i forhold til skel eller om bebyggelsens maksimale omfang i forhold til grundens areal,
- b) de i vejlovgivningen indeholdte bestemmelser om tilslutning af sideveje eller anlæg af overkørsler eller om adgangsbegrænsning,
- c) bestemmelserne i en i medfør af naturfredningslovgivningen tinglyst fredningskendelse, hvoraf udskrift er tilstillet kommunalrådet, eller en arealet ved selve lovgivningen pålagt fredning,
- d) bestemmelserne i en i medfør af lovgivningen om regulering af bymæssige bebyggelser godkendt byudviklingsplan eller
- e) de i brandpolitilovgivningen indeholdte bestemmelser om afstande mellem bygninger på naboejendomme,

kan udstykningen ikke approberes, medmindre der er meddelt fornøden dispensation fra vedkommende myndigheder.“

2. I samme paragrafs 6. stk. affattes 1. punktum således: „For enhver ved udstykning fremkommen lod skal der være sørget for adgang til offentlig vej, medmindre

loden forenes med en tilgrænsende ejendom og vejlovgivningens bestemmelser ikke er til hinder for, at adgangen til denne ejendom tillige tjener som adgang for lodden.“

§ 2.

Til lovens § 6 føjes som nyt 4. stk.:

„4. I kommuner, hvor ejendommenes ansættelse til hartkorn er bortfaldet, fordeles eventuelle på en ejendom hvilende halvårlige ydelser for afløst tiende eller kongelige penge ved udstykning efter parcellernes geometriske arealer, dog med fradrag af arealerne for de på matrikelkortet viste veje over parcellerne.“

§ 3.

Til lovens § 11 C, sidste punktum, føjes: „eller på kontrakter om anbringelse af elektricitetsmaster, sømærker o. lign.“

§ 4.

Lovens § 21, 3. stk., affattes således:

„3. Ingen af de to boniteringsmænd, som i forening udfører en forretning, må være part i sagen eller personlig interesseret i dennes udfald eller være beslægtet eller besvogret med nogen af parterne i op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søskendebørn eller være en af parternes ægtefælle, værge, adoptiv- eller plejefader, adoptiv- eller plejebarn. Samme habilitetskrav gælder den landinspektør, som ifølge § 22 leder forretningen.“

§ 5.

Lovens § 30, 2. stk., affattes således:

„2. Landinspektøren og de hegnsyns-

*) Se tillæg A. sp. 1415; tillæg B. sp. 1193; Folketingstidende: framsættelsen sp. 2944, 1. behandling sp. 3251, 2. behandling sp. 4846, 3. behandling sp. 5063. (Lov nr. 175 af 7. juni 1958).